

การป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิของ
หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับสวัสดิภาพของเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาว น้ำเพชร บัญญัติสุภกิจ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-952-9

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PRIMARY PREVENTION OF CHILD ABUSE AND NEGLECT
BY CHILD WELFARE AGENCIES IN BANGKOK METROPOLIS

Miss Nampetch Banyatsupasil

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Mental Health

Department of Psychiatric

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-952-9

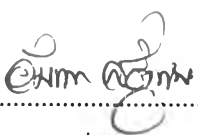
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิของ
หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับสวัสดิภาพเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย นางสาว น้ำเพชร บัญญัติสุกสิล
ภาควิชา จิตเวชศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัมพล สุอำพัน

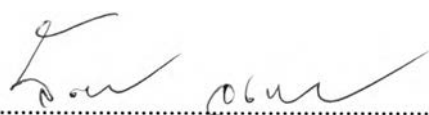
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณะบดีคณะแพทยศาสตร์
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง คุณหญิงสำหรี จิตตินันท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัมพล สุอำพัน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์สังคม จงพิพัฒน์วณิชย์)

นางสาวน้ำเพชร บัญญัติศุกสิล : การป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐม
ภูมิของหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับสวัสดิภาพของเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร (PRIMARY
PREVENTION OF CHILD ABUSE AND NEGLECT BY CHILD WELFARE
AGENCIES IN BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ นายแพทย์
อัมพล สุอำพัน, 235 หน้า. ISBN 974-334-952-9

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำงานด้านการป้องกันการ
ทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ ของหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับสวัสดิภาพของเด็กในเขตกรุงเทพ
มหานคร รวมทั้งเพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านนี้เกี่ยวกับรูปแบบการป้องกันระดับปฐม
ภูมิที่เหมาะสมกับสังคมไทย โดยศึกษาจากเจ้าหน้าที่ระดับนโยบาย ที่รับผิดชอบงานป้องกันการทารุณกรรมและ
การทอดทิ้งเด็กของหน่วยงานที่ทำงานคุ้มครองเด็กที่ถูกกระทำทารุณและเด็กที่ถูกทอดทิ้ง จำนวนทั้งสิ้น 49 คน
จาก 26 หน่วยงาน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 10 ท่าน
ผลการวิจัยที่สำคัญมีดังนี้

1. หน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับสวัสดิภาพของเด็กในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ มีนโยบาย แผนงาน
การปฏิบัติงาน และการประเมิน ด้านการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ
2. ร้อยละ 89.8 ของเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการจัดกิจกรรมการป้องกันการทารุณ
กรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิด้านการส่งเสริมให้คนในสังคมตระหนักถึงคุณค่าของเด็ก และร้อยละ
83.7 มีการจัดกิจกรรมการป้องกันระดับปฐมภูมิด้านการไม่สนับสนุนให้มีการลงโทษด้วยการเข่นตีหรือวิธีการที่
รุนแรงต่างๆ
3. เจ้าหน้าที่ระดับนโยบายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ปัญหาด้านบุคลากรและปัญหา
ด้านโครงสร้างทางสังคม เป็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการทำงานด้านการป้องกันระดับปฐมภูมิ
4. ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รูปแบบการป้องกันการทารุณ
กรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิที่เหมาะสมกับสังคมไทยที่สุด คือ การจัดอบรมให้ความรู้แก่บิดามารดา
และผู้ดูแลเด็ก
5. ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รูปแบบของสื่อที่มีประสิทธิ
ภาพมากที่สุด คือ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านทางโทรทัศน์และวิทยุ โดยต้องการให้เน้นถึงการปลูกจิตสำนึก
ของสาธารณชนเกี่ยวกับสิทธิของเด็ก ทักษะการเป็นบิดามารดาและทักษะการเลี้ยงดูเด็ก รวมทั้งเครือข่ายและ
เบอร์โทรศัพท์ของหน่วยงานที่สามารถแจ้งเข้าไปได้เมื่อสงสัยว่ามีการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กเกิดขึ้น

ภาควิชา จิตเวชศาสตร์
สาขาวิชา สุขภาพจิต
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิติศ..... นพ.เพชร บัญญัติศุกสิล
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... อัมพล สุอำพัน
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4175223230 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEY WORD : PRIMARY PREVENTION / CHILD ABUSE / CHILD NEGLECT / CHILD WELFARE AGENCIES

NAMPETCH BANYATSUPASIL : PRIMARY PREVENTION OF CHILD ABUSE AND NEGLECT BY CHILD WELFARE AGENCIES IN BANGKOK METROPOLIS. THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. UMPON SUAMPUN, M.D.
235 pp. ISBN 974-334-952-9

The purpose of this study was to determine strategies and obstacles to primary prevention work of child abuse and neglect by child welfare agencies in Bangkok, including the primary prevention strategies suitable to the Thai society. The participants of this study consisted of 49 administrative officers from 26 organizations protecting abused and neglected children in Bangkok , both govermental and non-govermental. To obtain the required data, the questionnaire approved content validity from 10 experts were employed.

In this study, it was found that most child welfare agencies in Bangkok had policies, plans, activities and evaluation of primary prevention of child abuse and neglect. Of the 49 administrative officers, 44 (89.8%) increased the value of children and 41 (83.7%) discouraged excessive use of corporal punishment and other forms of violence as primary prevention strategies. Most of the sample showed that the personnel problems as well as the Thai social structure were the critical obstacles to their primary prevention work. According to the samples' opinions, a parent and child caregiver education program was approved as the most suitable primary prevention strategy for the Thai society. In addition, most of the administrative officers stated that the most effective media were public service announcements on the television and radio, with the emphasis of raising awareness to the general public about child rights, parenting and child nurturing skills, including network and telephone numbers of agencies where to report suspected child abuse and neglect.

ภาควิชา จิตเวชศาสตร์
สาขาวิชา สุขภาพจิต
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิตด..... นิตด นิตด
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... นิตด นิตด
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี โดยความช่วยเหลือและอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัมพล สุอำพัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และให้กำลังใจตลอดเวลาของการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง คุณหญิง สำหรับ จิตตินันท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ นายแพทย์สังคม จงพิพัฒน์วณิชย์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาในการสอบและแก้ไขวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ดารารวรรณ ธรรมารักษ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการแนะนำและแก้ไขแบบสัมภาษณ์เจาะลึก

ขอกราบขอบพระคุณ คุณเสาวณีย์ สีลานุช คุณศุภาสินี กังวาลเนาวรัตน์ คุณสมลักษณ์ สุทธากาศ คุณสรพรพิสิทธิ์ คุณปรีประพันธ์ คุณทองไพรวรา สถาวรินทุ และคุณแหวสวรรณ หาดบุญบุตรตรงที่คอยเอาใจใส่ ให้คำแนะนำ และให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยอย่างยิ่งมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วงศ์วรรณ วงศ์สุภา ที่ได้ให้ความกรุณาในการตรวจความถูกต้องของรายการอ้างอิง

ขอกราบขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ระดับนโยบายที่ทำงานในหน่วยงานเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กในเขตกรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์เอื้อเฟื้อ ให้คำแนะนำตลอดจนให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายนี้ การวิจัยครั้งนี้ มีอาจสำเร็จลุล่วงไปได้หากขาดบุคคลที่สำคัญคือ บิดา มารดา ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่ได้ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนในด้านการศึกษา และเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ตลอดจนสมาชิกทุกคนในครอบครัว รวมทั้งปียมิตรและรุ่นพี่ที่มีส่วนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

น้ำเพชร บัญญัติสุกสิล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ญ
บทที่	
1. บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	3
คำถามของการวิจัย	3
สมมติฐานในการวิจัย	4
ขอบเขตในการวิจัย.....	4
ข้อจำกัดและอุปสรรคในการวิจัย	4
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	7
2. แนวความคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความหมายของการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็ก	8
ชนิดของการทารุณกรรมเด็ก	9
สาเหตุของการทารุณกรรมเด็ก	10
ผลกระทบของการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็ก.....	12
รูปแบบของการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็ก	17
ขั้นตอนในการกำหนดรูปแบบการป้องกันระดับปฐมภูมิ	19
เป้าหมายในการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ	20
กิจกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ	20
ตัวอย่างโครงการการป้องกันระดับปฐมภูมิที่จัดโดยองค์กรต่างประเทศ	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2. แนวความคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและมาตรการการคุ้มครองป้องกันการทารุณกรรมเด็ก	25
ประวัติการปฏิบัติต่อเด็กในประเทศไทย.....	28
การประเมินประสิทธิผลขององค์กร	30
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	65
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
รูปแบบการวิจัย	72
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	72
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและของหน่วยงาน	80
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบาย แผนงาน การปฏิบัติงาน และการประเมินของหน่วยงาน ปัญหาและรูปแบบการป้องกันระดับปฐมภูมิที่เหมาะสม รวมทั้งรูปแบบของสื่อที่มีประสิทธิภาพ	95
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของนโยบาย แผนงาน การปฏิบัติงาน และการประเมินของหน่วยงาน ปัญหาและรูปแบบการป้องกันระดับปฐมภูมิที่เหมาะสม รวมทั้งรูปแบบของสื่อที่มีประสิทธิภาพ ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	114
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	128
อภิปรายผล	139
ข้อเสนอแนะ	153
รายการอ้างอิง	156

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	162
ภาคผนวก ข.....	164
ภาคผนวก ค. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	169
ภาคผนวก ง. แบบสัมภาษณ์เจาะลึก.....	184
ภาคผนวก จ. ทำเนียบองค์กรที่ทำงานคุ้มครองเด็กที่ถูกกระทำทารุณและเด็กที่ถูกทอดทิ้ง.....	221
ประวัติผู้วิจัย.....	235

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนเด็กที่ถูกทอดทิ้งและเด็กที่ถูกกระทำทารุณ ระหว่างปี พ.ศ. 2533 ถึง พ.ศ. 2540 จากองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน จำนวน 25 องค์กร	1
2	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเพศ อายุ และระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายผู้ตอบแบบสอบถาม	80
3	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับตำแหน่ง และสาขาวิชาชีพของเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายผู้ตอบแบบสอบถาม.....	81
4	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับระยะเวลาการทำงาน และการเข้าอบรมด้านการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กของเจ้าหน้าที่ระดับนโยบายผู้ตอบแบบสอบถาม.....	82
5	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับประเภท ระยะเวลาก่อตั้ง และการเป็นสมาชิกสมาคมหรือองค์กรระหว่างประเทศของหน่วยงาน	83
6	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และระบบการปฏิบัติงานของหน่วยงาน	84
7	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับจำนวนบุคลากรของหน่วยงาน	85
8	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กของหน่วยงาน	86
9	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับที่มาของงบประมาณ และการรับแจ้งเหตุของหน่วยงาน	88
10	แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับจำนวนของเด็กที่ถูกกระทำทารุณและเด็กที่ถูกทอดทิ้งที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงาน	90
11	แสดงค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและของหน่วยงาน	93
12	แสดงร้อยละของหมวดนโยบาย ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	95
13	แสดงร้อยละของหมวดแผนงาน ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	97
14	แสดงร้อยละของหมวดการปฏิบัติงาน ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน.....	99
15	แสดงร้อยละของหมวดการประเมิน ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	102
16	แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนบุคลากรสหสาขาวิชาชีพในหน่วยงาน	103
17	แสดงร้อยละของการมีบุคลากรสหสาขาวิชาชีพในหน่วยงานเพียงพอ	103
18	แสดงค่าเฉลี่ยการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานด้านการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ.....	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	แสดงลักษณะปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานด้านการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ ลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 และลำดับที่ 3	105
20	แสดงค่าเฉลี่ยการจัดลำดับความเหมาะสมของรูปแบบการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิที่มีประสิทธิภาพและสมควรนำมาใช้กับสังคมไทย.....	108
21	แสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิที่มีประสิทธิภาพและสมควรนำมาใช้กับสังคมไทย ลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 และลำดับที่ 3	109
22	แสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิที่มีประสิทธิภาพและสมควรนำมาใช้กับสังคมไทย ลำดับรองสุดท้าย และลำดับสุดท้าย.....	112
23	แสดงค่าเฉลี่ยการจัดลำดับความสำคัญของสื่อที่สามารถโน้มน้าวให้คนในสังคมไทยตระหนักถึงการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ.....	113
24	ทดสอบค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยหมวดนโยบายของหน่วยงาน ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	114
25	ทดสอบค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยหมวดแผนงานของหน่วยงาน ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	116
26	ทดสอบค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยหมวดการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน.....	118
27	ทดสอบค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยหมวดการประเมินของหน่วยงาน ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	121
28	ทดสอบค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยการมีบุคลากรสหสาขาวิชาชีพในหน่วยงาน เพียงพอกับความต้องการ ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	123
29	ทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความสำคัญของปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานด้านการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	124
30	ทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของรูปแบบการป้องกันการทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็กระดับปฐมภูมิ ระหว่างองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน	125

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
31	ทดสอบค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความสำคัญของรูปแบบของสื่อ องค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน.....	ระหว่าง 126
32	แสดงถึงหน่วยงานที่มีการพัฒนาบุคลากรจำแนกตามการประเมินด้านความรู้ใน การทำงานด้านการป้องกันระดับปฐมภูมิ.....	165
33	แสดงถึงหน่วยงานที่มีการพัฒนาบุคลากรจำแนกตามการประเมินด้านเจตคติใน การทำงานด้านการป้องกันระดับปฐมภูมิ.....	165
34	แสดงถึงหน่วยงานที่มีการพัฒนาบุคลากรจำแนกตามการประเมินด้านทักษะใน การทำงานด้านการป้องกันระดับปฐมภูมิ.....	166
35	แสดงร้อยละของการวางแผนงานเกี่ยวกับบุคลากรระดับปฏิบัติงานของหน่วย งานที่มีปัญหาด้านบุคลากรอยู่ในลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 3	167
36	แสดงร้อยละของที่มาของงบประมาณการใช้จ่ายของหน่วยงานที่มีปัญหาด้าน งบประมาณอยู่ในลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 3.....	168

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงสมมุติฐานเกี่ยวกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่มีต่อประสิทธิภาพขององค์กร	34
2	แสดงแบบจำลองของแหล่งที่มาของความรู้สึกผูกพันและผลของความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร	38
3	แสดงกระบวนการกำหนดเป้าหมายในองค์กร	40